

Κυριακή της Σαμαρείτιδος στην Αρναία Χαλκιδικής

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου



Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος επισκέφθηκε με τον Διάκονό του π. Νικόλαο Τσεπίση την Κυριακή της Σαμαρείτιδος, 18 Μαΐου 2025, την Ενορία Αγίων Αναργύρων Αρναίας στη Χαλκιδική και προέστη του Όρθρου και της Αναστασίμου Θείας Λειτουργίας.

Τον Σεβασμιώτατο υποδέχθηκαν ο δραστήριος Εφημέριος της Ενορίας Παν. Αρχιμανδρίτης π. Αμφιλόχιος Χάϊτας μαζί με τον Εφημέριο του Μητροπολιτικού Ναού Αγίου Στεφάνου Αρναίας Αιδ. Οικονόμο π. Γεώργιο Τρικκαλιώτη, καθώς και τον ευλογημένο Λαό της Ενορίας, με επικεφαλής τον Πρόεδρο του Δημοτικού

Συμβουλίου και Πρόεδρο του Συνδέσμου Ιεροσαλτών της Ιεράς Μητροπόλεως Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Ιωάννη Κέκερη, ο οποίος είναι και Πρωτοψάλτης της Ενορίας αυτής, την Πρόεδρο της Αρναίας κα Ειρήνη Γιαννούση κ.ά.

Ο Σεβασμιώτατος κήρυξε τον θείο λόγο με αφορμή την Ευαγγελική Περικοπή της Κυριακής της Σαμαρείτιδος από το κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο, όπου σύμφωνα με το Ιερό Κείμενο η Εκκλησία απολαμβάνει τον θαυμάσιο διάλογο της Αγίας Φωτεινής με τον Θεάνθρωπο Κύριο στο φρέαρ του Ιακώβ (Ιωάν. δ' 5-42), θεόπνευστο κείμενο όντως που επισφραγίζει: α) τη Θεανθρωπότητα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, δηλαδή, το ότι ο Κύριός μας είναι τέλειος Θεός και τέλειος Άνθρωπος, ο αναμενόμενος Μεσσίας της Παλαιάς Διαθήκης καθ' ομολογίαν Του, β) που διακηρύσσει επίσης ότι ο Θεός είναι Πνεύμα και προσεγγίζεται και προσκυνείται πνευματικά και που τέλος γ) διατρανώνει το θέλημα του Ουρανού να προσφέρει στο πλάσμα Του – τον άνθρωπο- «το Αγιοτριαδικό ύδωρ της αληθείας και αθανασίας», στο πρόσωπο και με το πρόσωπο του Χριστού, ο ομιλητής στάθηκε στις Πηγές που αείποτε προσέφερε ο κόσμος στον άνθρωπο για να ξεδιψάσει και πνευματικά και σωματικά και στη μοναδική Πηγή της Ζωής και της Αλήθειας, στον Χριστό μας, που προσφέρεται άένα για να σωθεί ο κόσμος και να ζήσει!

Ο Σεβασμιώτατος έκανε λόγο: α) για την πηγή της γνώσης που από τη δημιουργία του ο άνθρωπος απολαμβάνει αδιάπτωτα, β) την πηγή των υλικών αγαθών, των ανέσεων, της γλυκείας λεγομένης ζωής που «πλουτίζεται» με την τεχνική εξέλιξη και την τεχνική πρόοδο των τέκνων του Αδάμ μέχρι τα σήμερα και γ) την πηγή της ηδονής που ξεδιψάνε συνήθως τα νιάτα και ταλανίζει το συναίσθημα και το αίσθημα όλων των ανθρώπων που γεννήθηκαν και όσων πρόκειται να γεννηθούν, καταλήγοντας ότι ναι μεν έχουμε ανάγκη από αυτές τις πηγές στην πορεία της ζωής μας ως άνθρωποι, πηγές όμως που και πρόσκαιρες είναι και ξεδιψούν πρόσκαιρα πάλι τον οδοιπόρο της ζωής και πολλές φορές, δυστυχώς, τον φυλακίζουν ή ακόμα και τον ευτελίζουν μέσα από τις... χάρες και τις υποσχέσεις τους...

Τέλος ο Σεβασμιώτατος, χωρίς να απορρίπτει τις πρόσκαιρες αυτές πηγές και τη συμβολή τους στην ανθρώπινη υπόσταση και τον πολιτισμό, προέβαλε τη γάργαρα Πηγή της Εκκλησίας, την όντως Αλήθεια που ονομάζεται Χριστός, την Αυτόρριζα της Ζωής που κατά πάντα και δια πάντα προσκαλεί τον Άνθρωπο και Πλάσμα Του να μετέχει – δια του Τιμίου Του Σώματος και του Ζωηρού Του Αίματος – στην Αγιοτριαδική Ζωή και Βασιλεία, ως συμμετοχος και μέτοχος της Ζωής του Πατρός

και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, του όντως Θεού και Δημιουργού και Πλάστου των απάντων. Αυτής της Ζωής οι μέτοχοι, είπε χαρακτηριστικά ο Δεσπότης, ζήσαμε και ζούμε «...ώς λυπούμενοι αεί δέ χαίροντες, ως πτωχοί πολλούς δέ πλουτίζοντες, ως μηδέν έχοντες καί πάντα κατέχοντες», δηλαδή, «...ζούμε πάντοτε χαρούμενοι και ας νομίζουν για μας οι πολλοί, λόγω των δοκιμασιών μας, ότι είμαστε βυθισμένοι στην λύπη, ζούμε πάντοτε πλούσιοι πνευματικά, ποτίζοντας πολλούς με πνευματικούς και ουράνιους θησαυρούς και ας μας θεωρούν οι πολλοί ως φτωχούς, και τέλος, ας φαινόμαστε ότι δεν έχουμε τίποτε κι όμως ζούμε όντως και τα κατέχουμε όλα, λόγω του πλούσιου Θεού που για χάρη μας επτώχευσε!» (Β΄ Κορ. στ΄ 10).

Προ της Απολύσεως της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος προέστη του 40νθημέρου Ιερού Μνημοσύνου της αείμνηστης Ελένης Πνευματικού, κατά σάρκα μητέρας του Λαμπαδαρίου του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού Αγίου Στεφάνου Αρναίας κ. Κωνσταντίνου Πνευματικού. Εμακάρισε την αγνή ψυχή της αείμνηστης Ελένης και του κεκοιμημένου συζύγου της Μόσχου, γιατί προσέφεραν στην κοινωνία τρία εξάίρετα παιδιά: τον Γεώργιο, τον Δημήτριο και τον Κωνσταντίνο, οι οποίοι απολαμβάνουν την εκτίμηση της Κοινωνίας και τυγχάνουν να έχουν υψηλές θέσεις ως Παιδαγωγοί στο Εκπαιδευτικό Σύστημα και Πρόγραμμα του Λαού μας, που τους έταξε η ευλογία του Θεού και των γονέων τους. Τέλος, ευχαρίστησε τον κ. Κωνσταντίνο Πνευματικό για την μεγάλη προσφορά του μέχρι σήμερα στην Ιερά Μητρόπολη και στον Μητροπολιτικό Ναό της Αρναίας και τον συνεχάρη, διότι μόλις τώρα μετά από αρκετά χρόνια ως ωρομίσθιος, διορίστηκε μόνιμος Διδάσκαλος στο Δημοτικό Σχολείο Στρατονίκης της Ιεράς μας Μητροπόλεως και του ευχήθηκε καλή επιτυχία στο έργο του.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

